Toen Miguel uit Spanje bij een Nederlands transportbedrijf... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Toen Miguel uit Spanje bij een Nederlands transportbedrijf begon, dachten zijn nieuwe collega's dat hij snel zou wennen. Hij sprak goed Nederlands en hij was al bevriend met twee mensen van de afdeling planning. Toch begreep hij de eerste weken bijna niets van de manier waarop mensen met elkaar praatten. In Spanje was zijn oude werk sterk hiërarchisch, en daar zei je nooit rechtstreeks iets tegen de directeur. Hier riep de directeur hem op de eerste dag bij zijn voornaam en vroeg meteen om zijn mening.

In de eerste vergadering schrok Miguel behoorlijk. Het hoofd van de afdeling logistiek zei zonder de nuance dat het plan van een collega slecht was, en die collega lachte er alleen maar om. Miguel vond die directe de kritiek bijna kwetsend, want in zijn ogen was zo'n opmerking gewoon onbegrijpelijk. Later legde zijn collega Lieke het uit tijdens de lunch. "Wij zijn heel transparant over problemen, ook als dat hard klinkt", zei ze. "Niemand wil je beledigen; we willen alleen snel een oplossing." Miguel merkte dat hij onbewust steeds voorzichtiger ging praten, omdat hij bang was fouten te maken. Bovendien miste hij vaak het sarcasme in de toon van zijn collega's: het sarcasme van Nederlanders klinkt namelijk precies als een gewone mededeling. Ook wist hij nooit hoe hij een e-mail moest beginnen, want de aanhef leek soms te formeel en soms te vrolijk.

Het bedrijf huurde de consultant in om de samenwerking te verbeteren, want er waren voortdurend misverstanden tussen de Nederlandse en de buitenlandse medewerkers. De consultant was een fijne vrouw die iedereen rustig durfde te benaderen met moeilijke vragen. Ze begon haar workshop met een korte inleiding over cultuurverschillen. Daarna mocht iedereen zeggen wat hij echt dacht. Miguel vertelde dat hij zijn twijfels bijna nooit durfde te uiten, en dat hij hiervoor meer uitleg nodig had. Zijn collega's waren verbaasd, maar ze reageerden warm en gastvrij. Het hoofd vond de discussie zo belangrijk dat hij vroeg om een vaste plek op de agenda.

Na die dag ging het duidelijk beter. Miguel leerde dat je gerust kritiek kunt geven zonder onaardig te zijn, zolang je woorden gepast blijven. Hij ging weer met plezier op maandagochtend vergaderen, en hij stelde zelfs voor om het personeelsuitje naar de haven te organiseren. Iedereen verheugt zich intussen op die dag, want er zou een boottocht en een groot buffet zijn. Ook de contacten buiten het bedrijf werden makkelijker, desondanks de concurrent in dezelfde stad natuurlijk niets wilde vertellen. De vakbond vroeg later of Miguel wilde meedenken over betere werktijden voor de chauffeurs. Zo werd hij langzaam een echte collega, en hij gunt zichzelf die groei van harte. Het transport van goederen bleef zijn werk, maar hij hield zich vooral met mensen bezig.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21506

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=258